

نا زمانی که جهان نابود شد

امین قضایی

طرح: علی محمودی نقاش

دنیای اسفون زدایی شده، بررها هنوز هم افسانه‌ها را زنده نگاه داشته‌اند. حتی صحبت از اوماسیم نیز بی معناست یا آنکه بخوایم انسان را موجود تاریخی بدانیم. انسان و جهان مرگ آگاه شده‌اند. انسان و جهان نمرده‌اند بلکه مشخص شده است که از مرگ برآمده‌اند و مرگ و آگاهی‌شان جز مرگ آگاهی نبوده است. حالا ما می‌توانیم بگوییم جهان مرگ است چون مرگ آگاه است. انسان وجود ندارد. ما یک مادون حیوان، یک ناهمانی جاودانه با مرگ در مرگ آگاهی جاودانه هستیم.

یک ابروزینه، بی‌شک ما با بوزینه‌ها تفاوت‌های بسیاری داریم پس ابروزینه‌ایم. پس انسان هستیم به لجن کشیده شده است. ما نمی‌توانیم درد و رنج موجود دیگری را در دیگری بودن، در سیاه بودن، در نادان بودن و در دیوانه بودنش به شمار آوریم. اما رنج و درد فریاد بر نمی‌آورد تا تاریخ سکوت نوشته شود. پس ما نمی‌توانیم سخن از انسان به میان آوریم. ما نه انسان موجود خاص نگر ترا دیرست و نه انسان گل و بلبل و سفیدپوش آینده‌ایم. آیا منظره‌ای کره‌تر از تکه پاره کردن کودکی زنده با دست‌انسان وجود دارد؟ ما تاریخی نداریم که با آن پایان جهان را روایت کنیم و در زمانی پیش اعلام نماییم. پس این منظره غیر تخیلی هزار بار پیش آمده‌را که کودک بی‌گناه تکه پاره می‌شود واقعه‌ای به شمار می‌آوریم که از آن پس جهان به پایان رسید. این با روایت مسیح و روایات دیگر تفاوتی ندارد. چون به هر حال ما آنها را مانند یک روایت در دفترچه خاطرات می‌خوانیم. پایان مرگ انسان واقعه‌ای زمانی در گذشته نبوده است. «اما ما به تاریخ نیاز داریم» که هر روز مطلق را یادداشت کنیم. اگر می‌رسید ما به ورق زدن چه احتیاجی داریم بروید گم شوید. شما هنوز تصور می‌کنید تاریخ اتوبوسی است که اگر بایستید و منظر بماند خواهد آمد و شما را با خود خواهد برد.

تاریخ شجاعان، دلوران، شاهان، جنگ‌ها و اکتشافات، ارزشی جز یک دفترچه خاطره را پیدا نکرده‌اند. تاریخ گسماها، تاریخ به حاشیه رانده‌شدگان، مردگان، تواریخ سکوت هرگز نوشته نشده است. پس بشر دست از خواندن برداشت و آنگاه متوجه شد که جهان بسیار بیشتر شاید هم در لزل نابود شده است. ما برای ساختن دروغی مثل انسان و جهان بسیار با هوش تر از پیشینمان هستیم اما کاری از دست ما بر نمی‌آید. هر نظریه درباره انسانیت توهینی است به انسانیت. گذشته بسیار وحشیانه تر و آینده ما تیار تر از آن است که بتوانیم ادعایی بر آوریم. برده داری ملغی می‌شود و امپراتوری

به لطف آن حفظ می‌گردد اما تاریخ شکوهمند یک امپراتوری - تاریخ استعمار - از انسانیت تهی می‌شود. هر زمان که بهتر می‌شویم موجودی کثیف‌تر از کار در می‌آیم. بنابراین خود را درگیر یک ناسازه می‌کنیم. کار می‌کنیم چون کاری از دست ما بر نمی‌آید. مصرف می‌کنیم چون هرگز نیاز ما پایانی ندارد. اطلاعات را جمع آوری می‌کنیم و بسها می‌دهیم چون هیچ ارزشی نمی‌توانند پیدا کنند. ارزش‌هایی که خطرناک باشند وجود ندارد. روایات و سریال‌ها به خوبی سعی می‌کنند تا تلقین نمایند که اطلاعات با ارزش‌ترند. در این روایات به خاطر یک دیسک حاوی اطلاعات دهها نفر

کشته می‌شوند. اما همه می‌دانیم که اطلاعات نقطه پایانی دانش است. ما می‌ایستیم و منظر می‌مانیم تا به مقصد برسیم. ما در وسایل نقلیه در صف‌ها می‌ایستیم و منظر می‌مانیم تا به هدف خود برسیم. رسیدن با ایستادن و منظر ماندن همراه و همگام شده است. پس آیا انتظار دارید تاریخ را مانند دفترچه خاطرات جوانی شهوت‌بران ورق نزنیم؟ آیا انتظار دارید که حرف‌های فروید را تأویل ندانیم؟ مسأله امپدوری و ناپیدی نیست. مشکل آنجا نیست که چیزی از دست رفته است. مسأله اینجاست که هرگز چیزی نبوده است. هیچ پادشاهی، هیچ ماشین جنگی و تبلور هیچ قدرتی جهان را فتح نکرد. احمق‌ها هستند که غولهای قدرتمند می‌سازند. خدایان کوچکند. فاتحان جهان، کوه‌های شیب‌دارند که تنها کار بزرگشان ساختن قلعه‌های بزرگ است. در

ما نمی‌توانیم درد و رنج موجود دیگری را در دیگری بودن، در سیاه بودن، در نادان بودن و در دیوانه بودنش به شمار آوریم. اما رنج و درد فریاد بر نمی‌آورد تا تاریخ سکوت نوشته شود

خبر

دبیر کانون دانشجویی هلال احمر دانشگاه علوم پزشکی مشهد: جامعه‌ی اکثریت دانشجویان کشور، پیگیر خواسته‌های خود نیستند

جامعه‌ی اکثریت دانشجویان کشور، علاقمند به پیگیری خواسته‌های حقیقی خود و ارائه نظر آنان نیستند. دبیر کانون دانشجویی هلال احمر دانشگاه علوم پزشکی مشهد در گفتگو با نگاه تازه، با ابراز این مطلب افزود: در مقابل این جمع اکثریت که روز به روز بر بی‌تفاوتی آنان نسبت به مسایل مبتلا به افزوده می‌شود، طیف اقلیت دانشجویی همچون اقلیت عام جامعه حضور فعالی در زمینه‌های تأثیر گذار اجتماعی دارند. وی ضمن اشاره به نتایج طرح نظرسنجی این کانون در مورد «مهمترین معضل جامعه فعلی ایران» که در بین دانشجویان «دختر» دانشگاه علوم پزشکی مشهد و دانشکده‌های پرستاری بجنورد، نیشابور و تربت حیدریه انجام شده است، اعلام کرد: در این نظرسنجی از کل ۴۱۳ برگه توزیع شده، تعداد ۱۳۲ مورد یعنی ۳۱/۹٪ برگه‌های جمع آوری شده سفید بوده است. ضمن اینکه پاسخ «یکبارگی» با ۲۰/۳٪، «بی‌بندوباری جوانان»، بی‌حجابی و بی‌عفتی با ۵/۶٪، «بیکاری و اعتیاد» با ۵/۱٪، «بیکاری و بی‌بندوباری» با ۴/۴٪ و «تهاجم فرهنگی و غریزدگی» با ۳/۴٪ به ترتیب، بیشترین پاسخ کل برگه‌ها را تشکیل داده‌اند.

وی افزود: حضور جدی و ابراز نظرهای اجتماعی که همواره از انتظارات جامعه از دانشجویان کشور است، با افزایش عددی دانشجویان دختر، در طی سالهای اخیر سیر نزولی داشته است و این مسأله می‌تواند اقدامی برنامه‌ریزی شده از سوی

متولیان امر، تلقی شود.

نمایندگان مدیران مسؤول کمیته مرکزی ناظر بر نشریات وزارت بهداشت انتخاب شدند

اولین گروه‌های دانشجویان عضو کمیته‌های ناظر بر نشریات دانشجویی و دبیران کانون‌های نشر دانشگاه‌های علوم پزشکی سراسر کشور بر گزار شد.

در این همایش که هشتم دیماه ۸۲ در سالن اجتماعات ستاد مرکزی وزارت بهداشت برگزار گردید، ابتدا دکتر حبیبی، سرپرست دفتر امور فرهنگی اجتماعی وزارت بهداشت طی سخنانی به اقدامات وزارت بهداشت در ساماندهی نشریات دانشجویی دانشگاه‌های علوم پزشکی اشاره و ابراز امیدواری کرد با انتخاب نمایندگان مدیران مسؤول در کمیته مرکزی ناظر بر نشریات وزارت بهداشت، گام مهم دیگری در این راستا برداشته شود.

در ادامه این گروه‌های، مجید ساسانی (دانشگاه علوم پزشکی تهران)، مهدی محمدی نیک (علوم پزشکی بوشهر) و سید محمد عزیزی (علوم پزشکی مشهد) به عنوان نمایندگان مدیران مسؤول در کمیته ناظر مرکزی وزارت بهداشت برگزیده شدند.